

Vaka Raporu– Case Report

ESKİ YANIK SKARI ÜZERİNDE VERRUKA VULGARİS-OLGU SUNUMU

A VERRUCA VULGARİS DEVELOPED ON OLD BURN SCAR-CASE REPORT

Zeynep BAYRAMOĞLU^{1*}, Yaşar ÜNLÜ¹

Geliş Tarihi (Received Date) :04.01.2019

Kabul Tarihi (Accepted Date) :18.05.2019

Basım Tarihi (Published Date): 30.05.2019

Özet

Elli sekiz yaşındaki kadın hasta, sol ayak bileğinde 20 yıldır var olan yanık skarı üzerinde 2 yıldır gelişen papulomatöz lezyon ile başvurdu. Hastadan skuamöz hücreli karsinom ve keratoakantom ön tanıları ile önce insizyonel daha sonra eksizyonel biyopsi yapıldı. Hastaya histopatolojik bulgular eşliğinde verruka vulgaris tanısı konuldu. Yanık skarı üzerinde skuamöz hücreli karsinom, bazal hücreli karsinom ve melanom, geliştiği bilinmekle birlikte verruka vulgaris gelişimi nadir görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Verruka, HPV, Skar, Yanık

Abstract

A 58-year-old woman presented with a papulomatous lesion on her left ankle for 20 years on a burn scar. Excisional biopsy was performed with the preliminary diagnosis of squamous cell carcinoma and keratoacanthoma. The patient was diagnosed as verruca vulgaris with histopathological findings. Although squamous cell carcinoma, basal cell carcinoma, and melanoma develop on burn scar, verruca vulgaris is rarely seen.

Keywords: Verruca, HPV, Scar, Burn

^{1*} Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Bölümü, Meram, Konya. E-mail:

drzeynepbayramoglu@hotmail.com ORCID ID: 0000-0001-7075-8819, 0000-0002-3951-8881

1. GİRİŞ

Verruka, yaygın viral deri hastalıklarından biri olup gelişiminden human papilloma virüs (HPV) sorumlu tutulmuştur. HPV, papovaviridea ailesinden bir DNA virüsüdür. HPV, deri ve mukozalarda genetik heterojeniteye bağlı olarak farklı klinik ve patolojik bulgulara neden olmaktadır. Tüm HPV tiplerinin esas hedefi skuamöz epitel hücreleridir. Virüs skuamöz epiteli enfekte ettikten sonra inkübasyon süresi 1-8 ay arasında değişmekte olup ortalama süresi 4 aydır. Literatürde yanık skarı üzerinde gelişmiş az sayıda verruka olgusu vardır. Biz burada 20 yıldan beri mevcut yanık skarı üzerinde 2 yıldır var olan verruka vulgaris olgusunu nadir olması nedeniyle sunmak istedik.

2. OLGU SUNUMU

Elli sekiz yaşında kadın hasta, 20 yıldır sol ayak bileğinde yanık skarı üzerinde mevcut papüloomatöz bir lezyonla başvurdu. Hastanın özgeçmişinde herhangi bir hastalığın bulunmadığı öğrenildi. Hastanın yapılan kan ve labaratuvar tetkiklerinde patolojik bir bulgu saptanmadı. Hastaya önce insizyonel biyopsi yapılmış olup yapılan biyopside sadece epidermis tabakası görüldü. Daha sonra lezyonun total eksizyonu yapıldı. Makroskopik incelemede 4,1x3,6x2 cm çapında yüzeyden kabarık ortası çökük sarı beyaz renkli bazı alanları frajil lezyon izlendi. Mikroskopik incelemede, hiperkeratoz, retelerde uzama ile karakterli akantoz, parakeratoz, papillomatöz izlendi. Ayrıca granüler tabakanın kalınlığının arttığı ve granüler tabakanın içerisinde irregüler bazofilik keratohiyalen granüllerin kümeler oluşturduğu dikkati çekti (Resim1 ve Resim-2). Hastaya histopatolojik bulgular eşliğinde verruka vulgaris tanısı konuldu.

3. TARTIŞMA

Yanık skarından karsinom oluşumu ilk defa Aurelius Cornelius Celsus tarafından bahsedildi. Daha sonra 1828 yılında Jean-Nicolas Marjolin dejeneratif skardan karsinomatöz skara geçişini tarifledi ve o yıldan itibaren klasik tanım olan Marjolin ülseri terimi kullanılmaya başlandı. Eski yanık skarı üzerinden kanser gelişimi bildiren birçok yayınlar vardır (Alconchel vd., 1997, ss. 793-798; Aron vd., 1989, ss. 121-124; Kowal vd., 2005, ss. 403-413; Chowdri vd., 1996, ss. 477-482). Şu ana kadar yapılan en büyük çalışmalardan biri olan Kowal-Vern ve arkadaşlarının 412 hastayı içeren çalışmasında yanık skarı sonrası en sık gelişen kanserin skuamöz hücreli

ESKİ YANIK SKARI ÜZERİNDE VERRUKA VULGARİS-OLGU SUNUMU

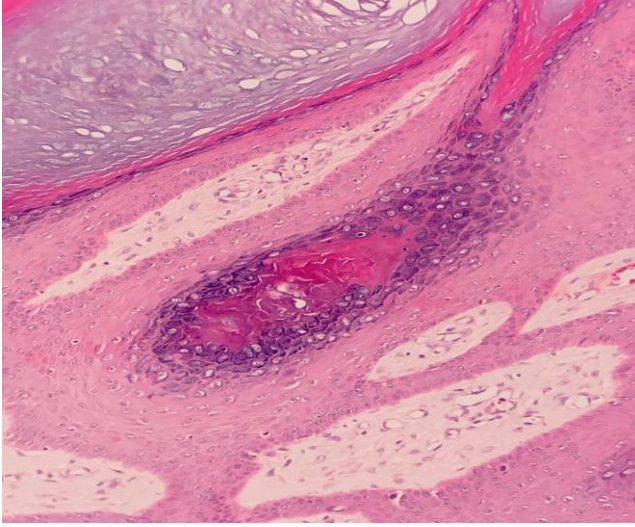
karsinomun olduğu daha sonra bazal hücreli karsinom, melanom ve nadiren ve nadiren fibrosarkom, liposarkom, karsinosarkom gibi mezenkimal tümörlerin de geliştiği bildirildi (Kowal vd., 2005, ss. 403-413). Yanık skarı üzerinden literatürde nadir olarak kanser dışı lezyonlar geliştiği de bildirilmektedir.(Özbayoğlu vd., 2011, ss. 27-29; Camilleri vd., 1996, ss. 162-163; Balcı vd., 2011, ss. 48-50)

Literatürde yanık skarı üzerinde gelişmiş az sayıda verruka olgusu mevcuttur. Yapılan bir çalışmada; 49 verruka lezyonundan 1 tanesinin eski yanık skarı üzerinden gelişen verruka vulgaris olduğu bildirildi (Egawa vd., 1993, ss. 271-276). Başka bir çalışmada ise 4 yaşındaki bir erkek çocukta iyileşmekte olan yanık sonrası HPV'nin neden olduğu verruka vulgaris olgusu bildirildi (Camilleri vd., 1996, ss. 162-163) . Literatürde yeterli çalışma mevcut olmadığından, skar dokusu üzerinde verruka gelişiminin patogenezi tam olarak bilinmemektedir. Elde olan verilere göre skar dokusunun lokal immünite mekanizmalarını bozduğu ve bu nedenle hücrel immünitenin azaldığı bunun sonucunda da verruka gelişiminin daha kolay olduğu düşünülmektedir (Campo vd., 1994, ss. 151-157; Amelia vd., 1994, ss. 1167-1171).

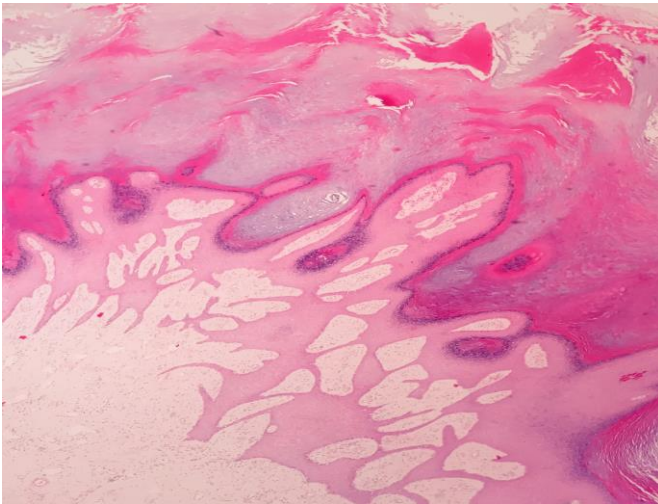
Histopatolojik değerlendirme sırasında ayırıcı tanıda yer alan en önemli lezyonlardan biri in situ skuamöz hücreli karsinomdur. Normalde verrülerde minimal atipi sık görülmekle birlikte epitel tam kat tutan atipi ve polarite kaybı in situ skuamöz hücreli karsinomda görülen bir özelliktir. Bizim olgumuzda bazal tabakada minimal atipi görülmüş olup bu nedenle in situ skuamöz hücreli karsinom ekarte edilmiştir. Skuamöz hücreli karsinomun bir varyantı olan verrüköz skuamöz hücreli karsinom da ayırıcı tanıda dikkat edilmesi gereken bir başka lezyondur. Verrüköz skuamöz hücreli karsinomlar iyi diferansiye skuamöz hücreli karsinomun bir varyantı olup klinik olarak mukozaları, anogenital bölgeyi ve plantar yüzleri tutarlar. Verrüköz skuamöz hücreli karsinomlar makroskopik olarak ekzofitik ve siğil gibi büyüme paterni gösterirler. Bu nedenle verrüler ile makroskopik olarak benzer görünümde dirler. Histopatolojik incelemede ise tipik olarak ekspansif ve iyi sınırlı büyüme paterni olmasına rağmen kompleks endofitik ve ekzofitik arşitektürü vardır (Elder vd., 2018, ss. 41-47). İnfiltratif irregüler adalar diğer skuamöz hücreli karsinomlardan farklı olarak verrüköz skuamöz hücreli karsinomlarda görülmez. Ayrıca bazal ve suprabazal hücrelerde kuvvetli p53 ve ki-67 ekspresyonu verrüköz skuamöz hücreli karsinom lehinedir. Bizim olgumuzda kompleks bir arşitektür görülmemesi ve bazal tabakada kuvvetli p53 boyanmaması nedeni ile verrüköz skuamöz hücreli karsinom ekarte edilmiştir.

ESKİ YANIK SKARI ÜZERİNDE VERRUKA VULGARİS-OLGU SUNUMU

Yanık skarı üzerinde skuamöz hücreli karsinom, bazal hücreli karsinom ve melanom, geliştiği bilinmekle birlikte verruka vulgaris gelişimi nadirdir. Günlük rutinimizde skar dokusu üzerinde gelişmiş lezyonlardan gelen, özellikle küçük biyopsi materyallerinde çok dikkatli olunmalıdır. Bu biyopsi materyallerinde verrüköz hiperplazi ve minimal atipi görüldüğünde var olan biyopsi materyalinin lezyonun tamamını temsil etmeyebileceği de belirtilerek, verrüköz skuamöz hücreli karsinom ve verruka vulgaris akılda tutulmalıdır.

(a) Resim-1: Küçük büyütmede hiperkeratoz, retelerde uzama ile karakterli akantoz, parakeratoz, papillomatöz (H&E 10X).

(b) Resim-2: Büyük büyütmede granüler tabakada keratohyalin granülleri (H&E 20X).

4. KAYNAKLAR

Alconchel, MD, Olivares C, et all.(1997). Squamous cell carcinoma, malignant melanoma and malignant fibrous histiocyctoma arising in burn scars. *British Journal of Dermatology*, 137(5), 793-798.

Aron, NK, Tajuri S, (1989). Postburn scar carcinoma. *Burns*, 15(2), 121-124.

Kowal-Vern A, Criswell BK. (2005). Burn scar neoplasms: a literature review and statistical analysis. *Burns*, 31(4), 403-413.

Chowdri NA, Darzi MA. (1996). Postburn scar carcinomas in Kashmiris. *Burns*, 22(6), 477-482.

Özbayoğlu CA, Aksungur E et all. (2011). Alev Yanığı Zemininde GELİŞEN Pyojenik Granülom Ve Literatürün Gözden Geçirilmesi: Olgu Sunumu. *Türk Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi Dergisi (Turk J Plast Surg)*, 19(1), 27-29..

Camilleri IG, Milner RH. (1996). Human papilloma virus proliferation in a healing burn. *Burns*, 22(2), 162-163.

Balcı DD, Yenin JZ, Doğan EA, et all. Eski Yanık Skan Üzerinde Gelişen Bir Verruka Vulgaris Olgusu.

Egawa K, Inaba Y, Yoshimura K et all. (1993). Varied clinical morphology of HPV-1-induced warts, depending on anatomical factors. *British Journal of Dermatology*, 128(3), 271-276.

Campo MS, Jarrett WFH, O'neil W, et all. (1994). Latent papillomavirus infection in cattle. *Research in Veterinary Science*, 56(2), 151-157.

Amelia CA, Lofgren LA, Ronn AM, Nouri M, Shikowitz M|, Steinberg BM. Latent infection induced with cottontail rabbit papillomavirus. A model for human papillomavirus latency. *Am Pathol* 1994; 144(6): 1167-71).

Elder DE, Massi D, Scolyer RA, Willemze R (2018). WHO Classification of Skin Tumors; 41-47.